21/03/2021

Недјеља православља у Цетињском манастиру; богослужио владика Методије

Торжество православља у Црној Гори ће бити када раширених руку сретнемо брата који је био изгубљен

Светом архијерејском литургијом коју је у прву недељу Часнога поста, 21. марта, служио Његово преосвештенство Епископ диоклијски г. Методије са цетињским свештенством и свештеномонаштвом, торжествено је у Цетињском манастиру прослављена Недјеља православља у спомен на Седми васељенски сабор и побједу православља над иконоборством.

По прочитаном јеванђељском зачалу сабранима се обратио протојереј-ставрофор Гојко Перовић који је казао да данас славимо Сабор на коме је изгласано и усаглашено да је поштовање икона православна вјера – права вјера. Он је рекао да је ове године, због здравствених мјера, изостала литија кроз Цетиње, која се на овај дан свих претходних година одржавала у спомен на велику цариградску литију која је направљена 843. године послије коначне побједе Православне цркве над иконоборачком јереси.

“Ми литију не можемо одржати, али ево служимо Свету службу Божију у Цетињском манастиру, и у датим околностима чинимо све што можемо. И славећи Недјељу православља овако како можемо чиста срца, она је у равни свих оних претходних прослава”, истакао је прота.

Говорећи о побједи православља, отац Гојко је подсјетио да је борба за очување икона у Цркви трајала више од 100 година те да су иконоборци наносили велику штету Цркви, прогањали, мучили, хапсили људе праве вјере јер су у својим редовима у једном моменту имали и византијске цареве и патријархе.

“И ето Бог је дао да се појаве прави, истрајни људи у правој вјери и да се тај Сабор одржи, да се докаже и покаже да је поштовање икона права вјера”, бесједио је о. Гојко.

Појаснио је да је тада људе збуњивала друга Божија заповјест: *Не прави себи идола нити каква лика; немој им се клањати нити им служити* па су размишљали о томе како можемо да цртамо Бога када је Он невидљив, недоступан и сл.

“И има у том промашају дубоке побожности јер се и свака јерес ослања на неку побожност. Али ђе је грешка и како су теолози православни објаснили поштовање икона?! Од када се Бог Мојсију јавио, и рекао му: *Не режи себи и не сликај никаквога лика*, па до Новога завјета има једна новост: Бог је постао човјек и сишао међу нас. Чули сте данашње Јеванђеље: Филип прича са Господом, Натанаило прича са Господом… Дакле кад може да се прича с Њим, може и да се наслика. То је та новост”, поучио је сабране прота Гојко.

Додао је да се та опипљивост светиње очитује и у другим истинама православне вјере те зато можемо да се причестимо живим Богом:

“Можемо да примимо у себе Тијело и Крв Његову, можемо да мошти цјеливамо, фреску да насликамо”, казао је ректор Цетињске богословије,

подсјетивши на љепоту многобројних икона и фресака чија љепота демантује иконоборачку јерес.

Посебно је нагласио да побједа икона није само побједа наших умјетничких дјела, која смо по Божијем надахнућу насликали и освештали, већ је у иконама Божанска енергија која може и да исцијели и да надахне човјека, да му отвори духовне очи. У православном свијету постоје многе иконе Мајке Божије које су градове и народе спасавале од многих невоља и болести.

На крају је поручио да је најважније да једни у другима видимо икону Божију те да не можемо носити икону Мајке Божије или икону Светог Петра Цетињског, а да мрзимо и ружимо свога брата и да одређене проблеме са којима се сусрећемо поистовјећујемо као да је то проблем вјере.

“Неко мисли да је моја вјера, моје православље, то што ћу за једнога рећи да је издајник, за другога усташа, за трећега да је четник… Нико не ваља, само сам ја прав и чист. То, и како лако једни друге осудимо, није вјера Светог Петра Цетињског. Зато нас овај празник мотивише, колико то ми можемо, а оно што не можемо Бог ће додати, да погледамо једни друге лицем к лицу, и да видимо да неко можда личи на четника, неко на партизана, неко на зеленаша, неко на бјелаша, али то је прије свега брат твој. И док га не погледаш као брата, не можете се разумјети”, оцијенио је о. Гојко и поручио да је до нас хришћана да урадимо оно што можемо.

Торжество православља у Црној Гори ће бити ако онога брата који је био изгубљен, како је казао о. Гојко, признамо и поздравимо, а шта ће брат да уради, да ли ће наставити како не треба, то не зависи од нас:

“Ова Света књига је пуна тога. Ти њега хлебом, он тебе каменом, али то је друга прича. Није моје да њега маркирам као непријатеља и ђавола. То ми је брат, даће Бог да се кроз ту моју искрену вјеру да ми је то брат и он раскрави. Оће ли или неће, то је у Божијим рукама. Али по томе смо хришћани што ћу ја да учиним све од себе, да раширим руке и да га сретнем. А дај Боже да он чује ту молитву и види ту добру намјеру”, закључио је протојерej-ставрофор Гојко Перовић.

На крају Свете архијерејске литургије отац Игор Балабан је прочитао Синодик православља.

Весна Девић

— Фото: Јован Д. Радовић / mitropolija.com